

عنوان مقاله:

دعا در سیره عملی عارفان با تاکید بر تذکره الاولیاء عطار

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی ادبیات، زبان شناسی و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

الهام رستاد - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، مرکز آموزش عالی اقلید، اقلید، ایران

خلاصه مقاله:

دعا یکی از جلوه های بندگی و نشان دهنده اوج نیاز انسان به خداوند بی نیاز مطلق است که در عرفان اسلامی جایگاه و اهمیت ویژه ای دارد. از طریق بررسی حکایات عارفان می توان ارزش و جایگاه دعا را در سیره عملی آنان مشخص کرد. در این مقاله تلاش شده است ضمن مطالعه حکایات تذکره الاولیاء عطار دلایل دعا نکردن برخی عرفا، محتوای دعای آنان و نتیجه دعای نیک یا بدشان در حق افراد، موانع استجاب دعا، آداب و شرایط دریافت دعای عارف، به شیوه توصیفی تحلیلی بررسی گردد.

کلمات کلیدی:

دعا، عارف، تذکره الاولیاء، اجابت، آداب و محتوای دعا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1716756>

